

Chojnice, dnia 28 stycznia 1933 r.

ORĘDOWNIK POWIATOWY

POWIATU CHOJNICKIEGO

Nr. 4

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

16. Ogłoszenie Przewodniczącego Wydziału powiatowego chojnickiego z dnia 28 stycznia 1933 o wyłożeniu do przeglądu budżetu Chojnickiego Powiatowego Związku Komunalnego na rok 1933/34	13
17. Ogłoszenie Przewodniczącego Wydziału powiatowego chojnickiego z dnia 28 stycznia 1933 o wyłożeniu do przeglądu drugiego dodatkowego budżetu Chojnickiego Pow. Związku Komunalnego na rok 1932/33	13
18. Ogłoszenie Starosty Powiatowego Chojnickiego z dnia 23 stycznia 1933 r. w sprawie zatwierdzenia zastępcy przełożonego obszaru dworskiego Cisewie	14
19. Zarządzenie Przewodniczącego Wydziału powiatowego chojnickiego z dnia 25 stycznia 1933 o ściąganiu składek ubezpieczeniowych na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu — Oddział w Toruniu — za rok 1933	14

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

1. Komunikat Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu — Oddział w Toruniu — w sprawie składek ogólnych	15
2. Przedruk z „Wiadomości Samorządowych” w Poznaniu Nr. 19/20 z dnia 1 i 15 października 1932 r.: Prawa gminy odnośnie budżetów szkolnych	16

DZIAŁ URZĘDOWY

16

Ogłoszenie

Przewodniczącego Wydziału powiatowego chojnickiego

z dnia 28 stycznia 1933 r.

o wyłożeniu do przeglądu budżetu Chojnickiego Powiatowego Związku Komunalnego na rok 1933/34.

Podaję do wiadomości wszystkich zainteresowanych że budżet chojnickiego powiatow. związku komunalnego na okres od 1 kwietnia 1933 r. do 31 marca 1934 r. wyłożony będzie w myśl § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 51 poz. 522) do przeglądu **od dnia 6 lutego do dnia 13 lutego 1933 r. włącznie** w Wydziale Powiatowym w Chojnicach ul. Człuchowska 52, w wydziale prezydjalnno - gospodarczym — pokój 9-ty.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) J. Mieszkowski.

Starosta Powiatowy.

L. dz. I-117/33 W. P.

17

Ogłoszenie

Przewodniczącego Wydziału powiatowego chojnickiego

z dnia 28 stycznia 1933 r.

o wyłożeniu do przeglądu drugiego dodatkowego budżetu Chojnickiego Powiatowego Związku Komunalnego na rok 1923/33.

Podaję do wiadomości wszystkich zainteresowanych że budżet chojnickiego powiatow. związku komunalnego na okres od 1 kwietnia 1932 r. do 31 marca 1933 r. wyłożony będzie w myśl § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 51 poz. 522) do przeglądu **od dnia 6 lutego do dnia 13 lutego 1933 r. włącznie** w Wydziale Powiatowym w Chojnicach ul. Człuchowska 52, w wydziale prezydjalnno - gospodarczym — pokój 9-ty.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) J. Mieszkowski

Starosta Powiatowy.

L. dz. I-149/33 W. P.

18

Ogłoszenie
Starosty Powiatowego Chojnickiego
 z dnia 23 stycznia 1933 r.
w sprawie zatwierdzenia zastępcy przełożonego
obszaru dworskiego Cisewie.

Z mocy § 125 ordynacji gminnej z dnia 3 lipca 1891 r. zatwierdziłem pana Franciszka Urbańskiego zamieszkałego w Baku na zastępcę przełożonego obszaru dworskiego Cisewie w powiecie chojnickim, co niniejszem podaję do publicznej wiadomości.

STAROSTA POWIATOWY
 (—) J. Mieszkowski
 L. dz. II 3402/32 W. P.

19

Zarządzenie
Przewodniczącego Wydziału powiatowego
chojnickiego
 z dnia 25 stycznia 1933 r.
o ściąganiu składek ubezpieczeniowych na rzecz
Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu —
Oddział w Toruniu — za rok 1933.

Zgodnie z § 59 statutu Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu, wydanego zarządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 28 listopada 1932 r. (Monitor Polski Nr. 275, poz. 322) jak i art. 122 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 9 poz. 64) **Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu Oddział w Toruniu** przesłał w tych dniach P. P. Sołtysom i Przełożonym obszarów dworskich — za moim pośrednictwem — listy poborowe składek ubezpieczeniowych i kwity prolongacyjne na rok 1933, celem ściągnięcia ich od ubezpieczonych.

W związku z tem zarządzam, aby P. P. Sołtysi i Przełożeni obszarów dworskich przystąpili do natychmiastowego zainkasowania wykazanych w listach poborowych składek na rok 1933 a to z uwagi na to, że składka ubezpieczeniowa jest płatna zgóry za cały rok i płatność jej przypada na 2 stycznia 1933 r.

Nieuiszczenie składki w terminie — mimo upomnienia — może narazić ubezpieczonych na to, że im Zakład po pożarze odmówi wypłaty odszkodowania. Dlatego też, P. P. Sołtysi i Przełożeni obszarów dworskich winni dołożyć wszelkich starań, aby składki te były ściągnięte i odstawiłone Zakładowi w terminach ustalonych w okólniku wyżej nazwanego Zakładu. Właśnie jednym z środków łagodzących ostre przesilenie gospodarcze występujące po pożarze, jest ubezpieczenie od ognia. Za drobną względnie opłatą każdy ubezpieczony ma zagwarantowaną możliwość otrzymania równoważnika doznanej przy pogorzelu straty. Dzięki odszkodowaniu gospodarz ma możliwość odbudowy zniszczonego warsztatu pracy i staje się wkrótce znów społecznie pożyteczną

twórczą jednostką. Na tym właśnie polega doniosłość ubezpieczenia i społeczne znaczenie instytucji ubezpieczeniowych. Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu dba o szybkie regulowanie jego zobowiązań, a umożliwi to mu tylko terminowy wpływ składek. Zatem należy zwrócić ubezpieczonym szczególną uwagę na to, że mimo ciężkich czasów, winni oni w pierwszym rzędzie zapłacić składkę ogniową, aby uchronić się od zatrzymania im odszkodowania w razie ewentl. pożaru, co naraziłoby ich na ogromne straty.

Razem z listą poborową Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych przesłał dla każdego ubezpieczonego „kwit prolongacyjny” jako poświadczenie zapłaty należności. Kwit ten może być wręczony ubezpieczonemu dopiero po uiszczeniu całej składki gotówką. Na kwicie we właściwym miejscu potwierdzą pp. naczelnicy gmin odbiór składki, wpisując datę przyjęcia. Przyczepiony do kwitu prolongacyjnego odcinek „dowód zapłaty” należy również podpisać, zaopatrzyć w datę, oderwać i zatrzymać. Nie wolno w kwicie robić poprawek, nie można też skutecznie żadnych samowolnych potrąceń od należności w nim wykazanej, chociażby tego domagano się z powodów uzasadnionych. W takim wypadku należy zwrócić się do Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu — Oddział w Toruniu o wyjaśnienie. Kwit ten jest bowiem dokumentem i pod względem prawnym ma takie same znaczenie jak polisa.

Do kwitów prolongacyjnych przyłączone są ogólne warunki ubezpieczenia od ognia, zatwierdzone przez pp. Ministra Skarbu i Ministra Spraw Wewnętrznych dekretem z dnia 23 lipca 1932 r. Warunki te obowiązują w tej chwili ze względu na postanowienia art. 3 rozporządzenia Prezydenta z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. nr. 94 poz. 811) i muszą być doręczone każdemu ubezpieczonemu razem z kwitem prolongacyjnym. W wypadku, gdy ubezpieczony nie wykupi kwitu prolongacyjnego, należy od kwitu oderwać ogólne warunki ubezpieczeniowe od ognia i doręczyć je danemu ubezpieczonemu za osobnym pokwitowaniem, a kwit prolongacyjny i owe pokwitowanie zwrócić Zakładowi Ubezpieczeń Wzajemnych Oddział w Toruniu wedle jego instrukcji.

Wyżej nazwany Zakład załączył osobno dla każdego ubezpieczonego indywidualne upomnienie o zapłacenie składki. Upomnienie to należy natychmiast doręczyć za potwierdzeniem odbioru na przytwierdzonym do upomnienia odcinku, który winien ubezpieczony sam podpisać. Odcinki te należy od upomnienia oderwać i zwrócić Zakładowi Ubezpieczeń Wzajemnych Oddziałowi w Toruniu.

Jak już wyżej zaznaczyłem, składka była płatna już w dn. 2 stycznia 1933 r. **Do dnia 15-go lutego 1933 r.** należy nadesłać Zakładowi Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu oddział w Toruniu ostateczne rozliczenie składek ściągniętych i zwrócić mu listę poborową oraz wszystkie kwity prolongacyjne niewykupione, wszystkie potwierdzenia odbioru ogólnych warunków ubezpieczenia od ognia jak i wszystkie potwierdzenia odbioru upomnienia o zapłacenie składki. W tym samym terminie należy nadesłać Wydziałowi

Powiatowemu w Chojnicach **odpis** ostatecznego rozliczenia składek ściągniętych i nieściągniętych oraz zawiadomić o wysokości przekazanych składek. Termin ten musi być bezwzględnie dotrzymany. Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych musi bowiem wiedzieć, kto zapłacił składkę i kto jej nie zapłacił ze skutkami podanymi w upomnieniu. Z całą stanowczością podkreślam, że w razie niedotrzymania tego terminu za jakiegokolwiekby wyrządzone Zakładowi szkody odpowiadają pp. naczelnicy gmin na podstawie § 839 kodeksu cywilnego, gmina zaś na podstawie § 4 ustawy z dnia 1 sierpnia 1909 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 691).

Uiszczona przez ubezpieczonych składkę należy bezzwłocznie przekazywać do Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu oddział w Toruniu zapomocą przesłanych czeków Pocztowej Kasy Oszczędności. Należy też przysyłać odnośnemu Zakładowi bezzwłocznie pocztą przyczepione do kwitów prolongacyjnych odcinki z napisem „dowód zapłaty“, które są kontrolą wpłacenia składki Zakładowi koniecznie potrzebne do odnotowania uiszczenia odnośnej składki.

Jak w kwitach prolongacyjnych zaznaczono, pobiera się za wystawienie kwitu prolongacyjnego 0,50 zł. Podkreślam, że należność tę płać wszyscy ubezpieczeni. Pp. naczelnicy gmin ściągają je razem ze składką.

Zgodnie z postanowieniem § 61 statutu Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu (Monitor Polski nr. 275 poz. 322) otrzymują za ściąganie składek poborcy miejscowi (gminni) 2% ściągniętych przez nich składek; **gminy i obszary dworskie zaś na ich lokalne cele przeciwpożarowe 2% wpłaconych składek od wszystkich ubezpieczeń ogniowych, zawartych w Zakładzie na obszarze danej gminy wzgl. obszaru dworskiego.**

Prowizji tej nie wolno potrącać od składek, które winny w całości być przekazane do Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu oddział w Toruniu. Obliczy ją Zakład i przekaże do rąk pp. sołtysów i przełożonych obszarów dworskich.

Prowizję przeznaczoną gminom na lokalne cele przeciwpożarowe należy uważać jako subwencję ze strony Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych i jako taką preliminarować w budżecie gminnym po stronie dochodów w dziale III (subwencje i dotacje), i przeznaczyć li tylko na cele przeciwpożarowe danej gminy. Dlatego po stronie rozchodów w dziale XII (Bezpieczeństwo Publiczne) należy przeznaczyć taką samą kwotę na cele pożarnictwa miejscowego, który to kredyt winien być oddany do dyspozycji miejscowej straży pożarnej na ubezpieczenie strażaków, urządzenie kursów, i zakup narzędzi. Fundusz ten winien być zużyty do wyrachowania się przez miejscową straż pożarną.

W ostatnich czasach zachodziły wypadki, że pp. sołtysi wzgl. przełożeni obszarów dworskich — mimo wydanych zarządzeń — przetrzymywali w swych kasach przez dłuższe okresy czasu znaczne kwoty z tytułu pobranych składek ubezpieczeniowych, co ujemnie wpływa na realizację preliminarzowanych dochodów Zakładu. Wobec tego, że nieprawne przetrzymywanie wpływów

z składek ubezpieczeniowych przez pp. sołtysów i przełożonych obszarów dworskich wywiera bardzo ujemne skutki i powoduje coraz częstsze i liczniejsze wypadki nie przekazywania Zakładowi pobranych przez nich składek, co narusza równowagę budżetową odnośnego zakładu, zarządzam, aby wszystkie pobrane należności z tytułu składek ubezpieczeniowych zostały niezwłocznie przekazane Zakładowi Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu Oddział w Toruniu, oraz, aby w przyszłości w żadnym wypadku i pod żadnym warunkiem władze samorządowe nie zużywały pobranych należności odnośnego zakładu na własne wydatki.

Przetrzymywanie wpływów z tytułu pobranych składek ubezpieczeniowych oraz sum pobranych na rzecz innych osób i instytucji publicznych — prawnych uważać będę za nadużycie władzy i pociągnę winnych do odpowiedzialności dyscyplinarnej aż do zawieszenia w służbie.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) J. Mieszkowski.

Starosta Powiatowy.

Nr. I-135/33 W. P.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

1

Komunikat

Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu Oddział w Toruniu w sprawie składek ogniowych.

Zwracamy uwagę wszystkim ubezpieczonym w dawnym Pomorskiem Stowarzyszeniu Ubezpieczeń w Toruniu, że składki ogniowe są płatne w dniu 2 stycznia za cały rok zgóry. Nieuiszczenie składki w terminie — mimo upomnienia — może narazić ubezpieczonych na to, że im Zakład po pożarze odmówi wypłaty odszkodowania. Dlatego też, mimo ciężkich czasów, winni ubezpieczeni w pierwszym rzędzie zapłacić składkę ogniową.

Równocześnie zwracamy uwagę ubezpieczonym, że Pomorskie Stowarzyszenie Ubezpieczeń w Toruniu połączyło się z dniem 1 grudnia 1932 r. z Krajowym Ubezpieczeniem Ogniowym w Poznaniu i odtąd nosi nazwę:

Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu
z Oddziałem w Toruniu.

Nie jest to zatem likwidacja tego Stowarzyszenia — jak to niesumiennie agenci naiwnym rolnikom tłumaczą — lecz połączenie na podstawie rozporządzenia Prezydenta z dnia 27. 10. 1932 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 94 poz. 811), wobec czego też wypowiedzanie umów ubezpieczeniowych przed ich upływem i zawieranie nowych umów w innych towarzystwach jest niedopuszczalne i narazić może tylko łatwowiernych na to, że będą płacili składki do dwóch towarzystw.

Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych
w Poznaniu
Oddział w Toruniu.

2

Przedruk z "Wiadomości Samorządowych" w Poznaniu Nr. 19/20 z dnia 1 i 15 października 1932 roku.

Prawa gminy odnośnie budżetów szkolnych.

I.

W powyższej kwestji zapadł bardzo zasadniczy wyrok Najw. Trybunału Admin. z 2. 10. 1931 r. L. rej. 359/29, który za tygodnikiem „Samorząd” (Nr 36 str. 551) poniżej ogłaszamy.

Według obowiązujących przepisów po zatwierdzeniu przez radę szkolną powiatową budżetu szkoły powszechnej, opracowanego przez radę szkolną miejscową — budżet ten przesłany ma być do gminy wprawdzie „do uchwalenia” stosownie do postanowienia art. 13 ustawy o zakładaniu i utrzymaniu szkół z 17. 2. 1922 r. Dz. U. Ustaw Nr. 143, ale żaden wyraźny przepis ustawowy nie uprawnia gminy do zakwestjonowania pozycji budżetu szkolnego ani do wniesienia odwołania od poszczególnych pozycji tego budżetu zatwierdzonego poprzednio przez powiatową radę szkolną. (Przeciw uchwałom miejscowej rady szkolnej — w myśl § 21 rozp. Min. Ośw. z 27. 10. 1926 r. o radach szkolnych miejscowych Dz. U. poz. 684 — tylko nauczyciel może wnieść zażalenie do powiatowej rady szkolnej, a przeciw decyzji powiatowej rady szkolnej może wnieść odwołanie do kuratora szkolnego tylko nauczyciel lub rada szkolna miejscowa).

Wyglądałoby zatem to tak, że gminie (miastu) obowiązanej do ponoszenia wydatków rzeczowych szkoły, odmawia się prawa zaczepienia poszczególnych pozycji budżetu szkolnego, choć ona te wydatki ponosi w dużej części ponad dochody z majątku szkolnego (które wyłącznie są przeznaczone na te wydatki) i chociaż budżety te nieraz są ułożone hojnie, niż to jest bezwzględnie konieczne. Przedewszystkiem zaś budżety szkolne bardzo często nakładają na gminę wydatki do których ora ustawowo nie jest obowiązana, a zatem mogłaby je ponosić jedynie dobrowolnie, na podstawie własnej uchwały, a nie przez przymusowe przyjęcie w budżecie ułożonym przez organy samorządu szkolnego.

Powodem tego jest ten brak w odnośnych ustawach wzgl. rozporządzeniach o ustroju szkół powszechnych, że gminie nie przyznano formalnego prawa zaczepienia budżetu szkolnego i nie określono, w jakiej formie to stać się może i kto w danym razie rozstrzyga różnicę zdań co do pozycji budżetu między samorządem szkolnym a gminą.

Jeśli się jednak rozważy istotne postanowienia tych ustrojowych postanowień prawnych, nie ulega żadnej wątpliwości, że interesowana gmina terytorjalna posiadać musi prawo zaczepienia budżetu szkolnego ze względu na swoje zobowiązania, ma ona bowiem według tych postanowień budżet szkolny „uchwalić”, co przecież nie znaczy, że musi go przyjąć bezkrytycznie i że w ten sposób samorząd szkolny może nakładać na nią wszelkie ciężary, które uzna za odpowiednie.

Ten brak formalny oraz błędne tłumaczenia usuwa poniższy wyrok Najw. Tryb. Admin. który przyznaje z jednej strony prawo gminy do nieuznawania w budżecie szkolnym wydatków, do których ustawowo nie jest obowiązana, z drugiej strony daje wykładnię co do poszczególnych rodzajów wydatków, a mianowicie które z nich należą ustawowo do gminy, a które do Skarbu Państwa, wreszcie przyznaje gminie prawo decyzji co do przeprowadzania ogólnej naprawy budynku szkolnego.

W kwestjach tych cały szereg miast zwracał się do nas od dawna, skarżąc się, że powiatowe rady szkolne nakładają na gminy w budżetach szkolnych np. wydatki za druki szkolne oraz pomoce naukowe, które według ustawy należą do Skarbu Państwa. Wyrok N. T. A. nie pozostawia obecnie wątpliwości co do tych kwestyj. Przytaczając wyrok N. T. A., wskazujemy jeszcze na nasze uwagi umieszczone na końcu pod III.

II.

Teza wyroku.

Zgodnie z art. 11 i 13 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. Dz. U. R. P. p. 143 ze zmianami przewidzianymi w ustawie z dnia 25 listopada 1925 r. Dz. U. p. 898 oraz zgodnie z § 22 rozporządzenia Min. Wyznań Relig. i Ośw. Publ. z dnia 27 października 1926 r. poz. 684 Dz. Ust. Rada Szkolna Miejscowa winna uzyskać zgodę gminy terytorjalnej na preliminarzowanie w budżecie takich wydatków na rzecz szkoły powszechnej, które nie są przewidziane w ustawie (Wyrok Najw. Tryb. Adm. z dnia 2 października 1931 r. L. rej. 359/29).

Powody:

„W budżecie szkoły powszechnej w Modrzu powiecie Poznańskim przewidziane zostały po stronie wydatków pomiędzy innymi następujące pozycje:

1. wynagrodzenie dla rendanta	35 zł
2. druki i formularze dla szkół	20 zł
3. pomoce naukowe	135 zł
4. na założenie lub utrzymanie gromochronu	120 zł
5. na naprawy budowlane	500 zł
6. ryczałt dla nauczyciela za udział w konferencjach obwodowych	90 zł

Budżet powyższy doręczyła Rada Szkolna Miejscowa w Modrzu skarżącemu jako właścicielowi obszaru dworskiego, obowiązkanemu do przyczyniania się do utrzymania szkoły w Modrzu.

Skarżący uważając, iż wyżej wyszczególnione wydatki zamieszczone zostały w budżecie bez uzasadnienia w obowiązujących przepisach, złożył zażalenie do Powiatowej Rady Szkolnej w Poznaniu, a gdy Rada Powiatowa zażalenie jego decyzją z dnia 23 lipca 1928 r. oddaliła, wniósł odwołanie do Kuratorium Okręgu Szkolnego w Poznaniu, które orzeczeniem z dn. 13 grudnia 1928 r. odwołania również nie uwzględniło i decyzję władzy podległej zatwierdziło z motywów następujących:

(Dokończenie nastąpi w następnym numerze.)

Adres redakcji i administracji „Orędownika Powiatowego powiatu chojnickiego”: Wydział Powiatowy Chojnicki, Chojnice, tel 99
 Prenumerata: za rok 8,— zł, za kwartał 2,— zł,— zł. Cena niniejszego numeru 15 gr.—.
 Oczionkami drukarni „Dziennika Pomorskiego” Chojnice
 Cena ogłoszeń: wiersz jednolamowy 50 gr.